

paa i et vist bestemt Tilfælde at afhjælpe en Uretfærdighed, som er anerkjendt blandt Andre ogsaa af det erede Medlem for Nalborg (Holm); naar den er anerkjendt, synes jeg, at man ikke godt kan gjøre Andet end have den.

Holm: Maa jeg bede om Ordet for en meget kort Bemærkning?

Fornanden (K r a b b e): Med Thingets Tilladelse vil jeg give det erede Medlem Ordet.

Holm: Jeg vil kun sige overfor det erede Medlem, at han i og for sig egentlig argumenterede imod Noget, jeg ikke har sagt. Jeg indrømmede, at dette Aktieselskab, hvad det nemlig er, var meget uheldigt stillet overfor den nuværende Tilstand, men at man ikke godt kunde vedblive at gjøre saadanne Undtagelser, uden at man nødvendig maatte komme til at tænke ved sig selv, om man ikke burde gaa videre.

Sad: Jeg vil gjerne tillade mig den korte Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende ganske vist skal stemme for dette Forslag, men jeg kan dog ikke undlade at udtale, at det Argument, som lægges til Grund derved, fører langt videre end til det, hvorpaa Forslaget gaar ud; det fører til Ophævelse af ikke ganske faa Goldsatser i vor Goldlongioning. Jeg skal som sagt stemme for Forslaget, og jeg mener, at vi bør gaa langt videre, men jeg kan ikke sidde her og høre paa, at man siger, at dette Forslag er af en faa særegen Natur, som det er blevet fremsat.

Jørgensen: Jeg vil blot gjøre en kort Bemærkning til det erede Medlem for Nalborg Amts 5te Valgfreds (B. Holm). Han erkjendte, at vedkommende Aktieselskab var stillet ubilligt, men det er mig ikke nok, thi jeg paastaar, at det er stillet uretfærdigt. (Holm: Det er det ikke!). Det forekommer mig at være Tilfældet, men det er en Smagssag; man kan have forskellige Anskuelser om dette Forhold. Det forekommer mig at være en Uretfærdighed, at Naaproduktet er beskattet, medens Fabrikatet er todfrit.

Thorup: Det foreliggende Forslag fremtræder jo som et meget beskedent og uskyldigt Forslag, som man kunde synes maatte kunne passere uden videre Omtale til 2den Behandling. Jeg antager heller ikke, at der her i Thinget vil rejse sig stor Opposition herimod; i alt Fald er det ikke min Agt ved denne Behandling at rejse nogen virkelig Opposition mod Lovforslagets videre Fremme og navnlig imod dets Overgang til 2den Behandling; men jeg kan dog ikke undlade at tilføje nogle mere almindelige Betragtninger angaaende selve Sagen, navnlig efter at jeg har hørt de Udtalelser, der ere fremkomne fra den

anden Side. Det er sandt, at Lovforslaget i og for sig er meget lille, og at den Industri, hvortil der herved sigtes, i og for sig maaske har nogen Betydning for Landets materielle Udvikling. Dette vil jeg ikke modsigge, men et andet Spørgsmaal er, om det ikke var rigtigere enten ved helt at ophæve Saltolden eller ved at give en betydelig Lettelse dertil ogsaa at fremhjælpe andre Industri-grene i Landet, som i nationaløkonomisk Henseende ere langt mere betydningsfulde for Landets materielle Udvikling. Det er en bekjendt Sag, at Landets Jordbrugere navnlig i de senere Aar mere og mere have lagt Vægt paa Meieriet, Fodringen af Kvæg og som Følge af Meieriet tillige Fodring af Svin; men det er ligesaa bekjendt, at den overveiende Del af disse Fede kreaturer gaa til fremmede Slagterier og Salterier. Det forekommer mig altsaa, at det vilde være heldigt og nationaløkonomisk rigtigt, om vi satte Saltolden saaledes, at der derved mulig kunde blive givet en Hjælp for vore Salterier og Slagterier. Vi høre ligeledes — og det er noksom bekjendt, saa vel her i Thinget som udenfor — at vore Fiskere, navnlig vore Havfiskere, ikke kunne konkurrere med fremmede Fiskere. Man har navnlig saavel her i Thinget som udenfor slaget over, at det især er engelske og svenske Fiskere, man ikke kan konkurrere med, men det er en bekjendt Sag, at man hverken i England eller i Sverrig har nogen Gold enten paa raffineret eller paa raat Salt. Som Følge deraf tror jeg, at det, naar man overhovedet vil røre ved Saltolden for at fremhjælpe en enkelt Industri, vil være heldigst at udvide dette Lovforslag til at faae større Betydning. Naar jeg er fremkommen med disse Udtalelser, vil jeg ikke have dem opfattet saaledes, at jeg derved skulde have tilfattet eller ment, at det var heldigt at reformere vor Goldlov stykkevis. Det vilde jeg anse for meget uheldigt, idet der let derved kunde fremkomme Uregelmæssigheder. Vor nuværende Goldlongioning er nemlig baseret saaledes, at de forskellige Tarifpositioner gribe mere eller mindre ind i hverandre, og hvis man f. Ex. vilde gaa til en Lettelse af Saltolden, vilde deraf følge, at vi maatte have flere Positioner i Tariffen under Behandling. Jeg kunde derfor i Stedet for dette Lovforslag ønske, at enten Regjeringen — hvad den maaske ikke er tilbøjelig til — eller nogle af Thingets Medlemmer vilde fremkomme med et Forslag til en Goldreform, og dersom et saadant Forslag kunde fremkomme, kunde vi senere tage dette lille Lovforslag under Behandling. Den anden mere almindelige Betragtning, jeg vilde fremsætte overfor dette Lovforslag, er den, at jeg i alt Fald nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det lader sig gjøre at kontrollere det Salt, der eventuelt bruges ved disse Sodafabrikker. Jeg ser vel, at det lader sig gjøre, men vistnok ikke med det almindelige Goldpersonale uden særlige Apparater. Jeg tænker mig f. Ex., at nogle større Handelende oprettede